

GAZETKA PRZEDSZKOLNA

Redaktor: Joanna Dutka

Listopad/Grudzień 2019

Przedszkole nr 6 „Bajka”
w Świeciu ul. Paderewskiego 2
e-mail: bajkowawrozka6@wp.pl
www.bajka6.edupage.org

BAJKOWE WIEŚCI

Z KALENDARZA IMPREZ

Narodowe Święto Niepodległości

Dzień 11 listopada to jedna z najważniejszych dat w historii Polski. Po wieloletniej niewoli nasza Ojczyzna odzyskała niepodległość. W przedszkolu od najmłodszych lat uczymy dzieci patriotyzmu, wpajamy szacunek dla polskich symboli. Dlatego też 8 listopada w naszym przedszkolu odbył się Poranek Patriotyczny z okazji Narodowego Święta Niepodległości, który przygotowały dzieci z najstarszej grupy.

Dzieci zaprezentowały Poranek Patriotyczny również w Domu Pomocy Społecznej i w Szkole Podstawowej nr 8.

Święto Pluszowego Misia

Nasze przedszkolaki jak co roku uczestniczyły w obchodach Światowego Dnia Pluszowego Misia.

Tego dnia każde dziecko przyszło do przedszkola ze swoim małym lub dużym przyjacielem Misiem. W tym dniu przygotowano dla dzieci wiele atrakcji: zabawy, konkursy, przedstawienie i słodki poczęstunek.

Mikołajki

Tradycyjnie 6 grudnia 2019r. przedszkolaków odwiedził długo wyczekiwany Mikołaj. Mikołaj przygotował dla każdego piękne podarki, które miał ukryte w wielkim worze. Wszystkie dzieci tańczyły i śpiewały piosenki specjalnie przygotowane dla Mikołaja.

We wtorek 10 grudnia Mikołaj odwiedził nas ponownie, tym razem w towarzystwie Elfów. Gość ten przybył z firmy Mondi i obdarował wszystkie przedszkolaki słodkościami, a na koniec każde dziecko miało wykonane pamiątkowe zdjęcie.

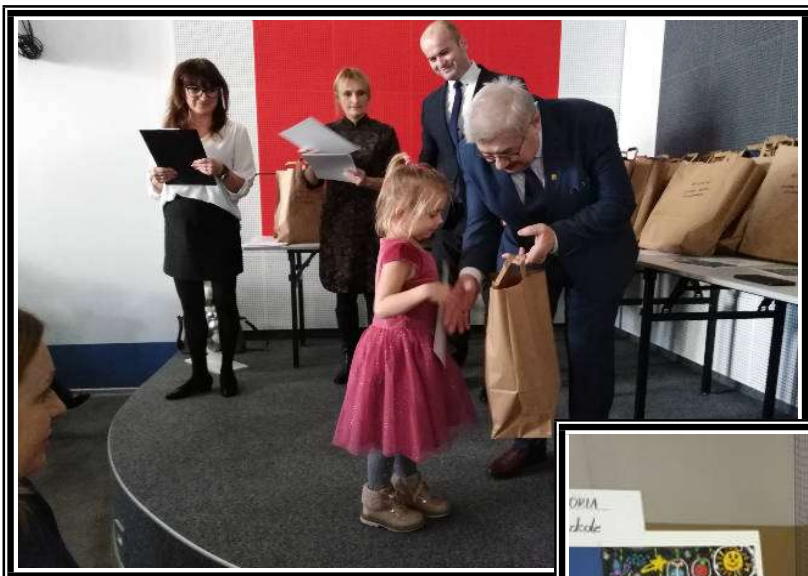
Nasze sukcesy

Nasi wychowankowie biorą udział w różnych konkursach odbywających się zarówno w naszej placówce jak i poza nią.

Przedszkolaki wzięły udział między innymi w przedszkolnym konkursie „Bajkowe instrumenty muzyczne”. Dzieci wraz z rodzicami wykonały przepiękne instrumenty i wszyscy zostali nagrodzeni.

W konkursie plastycznym organizowanym przez OKSiR „Wzdłuż Wisły” nagrodę otrzymała Julia Ż., natomiast w konkursie „Kosmiczny ogród” w Szkole Podstawowej nr 3 nagrodę otrzymała Zofia U. Serdecznie gratulujemy !!!

„KONCERT KOŁĘD I PASTORAŁEK”

Dnia 17 grudnia Spółdzielczym Ośrodku Kultury „Stokrotka” odbył się "KONCERT KOŁĘD I PASTORAŁEK".

To magiczne wydarzenie uświetnił CHÓR PARATI SEMPER pod dyrygenturą pani Katarzyny Przybylskiej. Chórzyści zaprezentowali najstarsze, a tym samym najpiękniejsze kolędy.

W dalszej części wystąpiły dzieci. Na scenie podziwiać można było ich wykonania z siostrami, braćmi, babciami, ciociami czy rodzicami. Usłyszeć można było najpiękniejsze kolędy i pastorałki.

Każdy z uczestników koncertu otrzymał od Gwiazdora prezent i mógł zrobić sobie z nim pamiątkowe zdjęcie.

„W oczekiwaniu na Gwiazdora”

Jak co roku wszystkie dzieci z niecierpliwością czekały na odwiedzin Gwiazdora.

„BAJKOWA MATEMATYKA”

ZABAWY MATEMATYCZNE W DOMU DLA DZIECI I RODZICÓW CZ. II

DZIECI 3-4 LETNIE

Lekkie czy ciężkie?

Zadaniem dziecka jest wybór ciężkiego i lekkiego przedmiotu spośród wskazanych. Przykładami mogą być drewniany klocek i kartka papieru. Dziecko powinno zrozumieć znaczenie słów "lekki" i "ciężki". Początkowo bierzemy tylko dwa przedmioty i podajemy maluchowi do ręki na zmianę, tak aby poczuł różnicę. Później dobieramy jeszcze kilka takich par i wspólnie określamy, co jest ciężkie, a co lekkie. W najtrudniejszej wersji dziecko wybiera obiekty "ciężkie" i "lekkie" z grupy kilku przedmiotów.

Mały, średni, duży.

Do zabawy potrzebne będą trzy pudełka i trzy maskotki różnej wielkości. W każdym pudełku należy zrobić otwór dopasowany do rozmiarów maskotki. Pudełka ustawiamy na podłodze jedno obok drugiego. Ustalamy z maluchem, że będą to domki pluszaków, ale maskotki nie wiedzą, czyj jest który domek. Dziecko musi im pomóc w dokonaniu wyboru. Zaczynamy od teatrzyku samorodnego, bawiąc się na oczach dziecka: Duży miś chce wejść do małego domku. O nie! Nie zmieści się! To może zmieści się do średniego domku? Oj, też nie! To może do dużego domku? Tak, to właśnie tu mieszka duży miś! W kolejnym etapie prosimy dziecko, aby samo znalazło odpowiedni domek dla dużego misia. Analogicznie postępujemy z pozostałymi maskotkami. Zabawa uczy porównywania wielkości, rozpoznawania stosunków przestrzennych, rozumienia pojęć "mały", "średni", "duży", rozwija myślenie przyczynowo-skutkowe oraz pozwala zrozumieć, że postawiony problem można rozwiązać przez próbowanie i działanie.

Figury.

Zaczynamy od narysowania na kartce konturów kilku figur geometrycznych i nazwania ich, np. koło, kwadrat, trójkąt. Potem prosimy dziecko o wskazywanie konkretnych figur i ich kolorowanie lub wypełnianie ustalonym deseniem (kreskami, kropkami), a następnie zachęcamy do narysowania ich samodzielnie. Nie wymagamy w tym zadaniu precyzji, a jedynie wychwycenia najważniejszych cech różniących dane kształty. Potem wyruszamy na wyprawę po domu lub okolicy w poszukiwaniu przedmiotów o takich kształtach (ciastko, stół, znak drogowy).

DZIECI 5-6 LETNIE

ORIENTACJA PRZESTRZENNA czyli kształtowanie umiejętności, które pozwolą dziecku dobrze orientować się w przestrzeni i swobodnie rozmawiać o tym, co się wokół niego znajduje.

Kompetencje te powinno się kształtować zgodnie z prawidłowościami rozwojowymi przez cały okres wychowania przedszkolnego. W pierwszej kolejności dziecko uświadamia sobie położenie przedmiotów wokół siebie, w stosunku do własnego ciała, znacznie później potrafi określić stosunek między przedmiotami na podstawie położenia pierwszych względem innych. Orientację przestrzenną rozwijają między innymi wszelkiego typu aktywności związane z tworzeniem

labiryntów.

Przykłady zabaw:

Zabawa: „LEWA-PRAWA”

Należy wykonać kilka podskoków, by przyspieszyć akcję serca. Odszukać, gdzie bije serce, rękę bliższą sercu zostawiamy na tym miejscu, bierzemy frotkę i zakładamy na tę rękę- informujemy - to lewa ręka. Zobaczymy co mamy po lewej stronie? (lewe ucho, oko, itp.) Wyciągnij do przodu lewą rękę- pokaż i powiedz, co widzisz po lewej stronie? itd. (to samo robimy z prawą stroną, ręką – frotka w tym czasie cały czas pozostaje na lewej ręce) .

Zabawa „MARSZ POD DYKTANDO”

Utrwalenie stron (z frotką na lewej ręce). Dziecko porusza się zgodnie z instrukcją osoby dorosłej. -Idź w prawo 2 kroki... -Idź do przodu 3 kroki... do tyłu 1 krok...teraz 5 kroków w lewo, itd.

Zabawa „TANIEC CZĘŚCI CIAŁA”

Kształtowanie świadomości własnego ciała. Rodzic prosi, aby dziecko poruszało wskazanymi częściami ciała w rytm muzyki. Tańczą kolejno: głowa, szyja, ramiona, ręce, dłonie, palce, tułów, biodra, nogi, stopy.

KOLOROWANKA

BIULETYN INFORMACYJNY - - DBAMY O NASZE ZDROWIE

PSYCHOLOG RADZI

Chęć bycia w centrum – przywłaszczanie rzeczy, krzyk, kłamstwa stosowane, żeby osiągnąć cel lub obejść zasady

Drodzy Rodzice!

Postawa egocentryczna utrudnia współdziałanie z innymi dziećmi. Narzucanie rówieśnikom swej woli bądź niechęć do wspólnej zabawy, w której obowiązują konkretne reguły, stwarzają problem często nie do pokonania. Takie zachowania i reakcje uczuciowe na ogół utożsamiane są z postawami dzieci młodszych i są określane jako dziecinne czy infantylne. Zachowanie nacechowane płaczliwością czy jawnie okazywaną złością bądź gniewem jest objawem braku równowagi psychicznej dziecka. Należy pamiętać, że sześciolatek jest mniej stabilny emocjonalnie niż dziecko w wieku pięciu lat. Bardzo szybko zmienia uczucie przyjaźni we wrogość. Wykazuje skłonność do egocentryzmu, agresji, buntu i drażliwości, skrupulatnego przestrzegania rytuałów. Z jednej strony potrafi być kochający, przyjazny i z entuzjazmem współpracuje z innymi, z drugiej strony z trudem akceptuje brak własnego sukcesu i niełatwo pokonuje frustracje.

Sześciolatnie dziecko coraz bardziej uniezależnia się od dorosłych, ale wymaga podbudowy i akceptacji dla własnych poczynań. W obcowaniu z innymi dziećmi bywa kłótlive, ale pragnie ich współpracy w zabawie. U sześciolatków postawa egocentryczna, wyrażająca się niechęcią do wspólnych zabaw, może też świadczyć o niedojrzałości społeczno-emocjonalnej. Takim dzieciom brakuje wytrwałości podczas wykonywania różnych działań – coś zaczynają, lecz już nie kończą. Problemem staje się podporządkowanie regułom i wykonywanie poleceń. Praca z takim dzieckiem, żeby wydobyć drzemiący w nim potencjał i możliwości umysłowe, jest trudna i wymaga dużej cierpliwości nauczyciela czy rodzica.

Oczywiście opisane zachowania nie muszą mieć odniesienia do każdego dziecka, bardziej prezentują ogólną tendencję. Każdemu dziecku zdarza się próba skupienia na sobie uwagi w negatywny sposób, osiągnięcia celu poprzez przywłaszczanie rzeczy, krzyk, czy kłamstwa lub pokusa obejścia zasad przy niewystarczającej kontroli. To głównie od reakcji opiekunów na tego rodzaju zachowania zależy, czy zostaną one utrwalone, czy zastąpią je bardziej zdrowe nawyki.

Co mogą zrobić rodzice?

- Chwalić dziecko za dobre zachowanie – często rodzice traktują dobre zachowania swoich dzieci jako oczywiste, a więcej uwagi poświęcają zachowaniu, które jest uciążliwe czy zawstydzające.
- Unikać nadmiernego uogólniania typu „ty zawsze...”, „ty nigdy...”, katastrofizowania – „jeśli dalej tak będziesz robił, trafisz do poprawczaka”, etykietowania – „jesteś kłamczuchem”, myślenia ksobnego – „chcesz mnie przyprawić o zawał serca” i podobnych postaw. Takie komunikaty podważają wiarę dziecka w to, że potrafi postępować inaczej i że z natury jest wartościową osobą.
- Wspólnie z dzieckiem ustalić ważne dla życia rodzinnego zasady, np. w naszej rodzinie mówimy sobie prawdę, nie krzyczymy na siebie, nie obrażamy się, nie bierzemy cudzych rzeczy bez pytania. Samemu stosować się do tych zasad, inaczej nie mają one sensu.
- Egzekwować stosowanie się do zasad. Robić to spokojnie, ale stanowczo. Dawać dziecku prawo do naprawienia popełnionego błędu, bez wypominania mu tego w przyszłości.
- Uczyć dziecko, od najmłodszych lat, szacunku do siebie i innych, np. poprzez komunikat, że wszyscy w rodzinie są tak samo ważni, mają swoje potrzeby, które trzeba respektować.
- Rozwijać w dziecku empatię, pytając o jego uczucia, mówiąc o własnych i zachęcając do wczuwania się w sytuację drugiej osoby.
- Uczyć dziecko, że oszukiwanie, przezywanie innych, czy próba uniknięcia odpowiedzialności za swoje zachowanie rani uczucia innych.
- Pomagać w tolerowaniu frustracji potrzeb, żeby dziecko rozumiało, że nie zawsze może mieć, co chce i kiedy chce. Nauczenie się, jak zarządzać negatywnymi emocjami w okresie dzieciństwa, w bezpiecznym środowisku takim jak rodzina, pomoże dziecku rozwinąć dojrzałość emocjonalną.
- Dbać o potrzeby emocjonalne dziecka. Pytać dziecko, czego potrzebuje, i starać się te potrzeby zaspokajać, zwłaszcza potrzebę bezpieczeństwa, miłości, uwagi, zabawy, bycia rozumianym i akceptowanym. Z drugiej strony rolą rodzica jest pokazać dziecku, że robienie czegoś z myślą o potrzebach i uczuciach innych również jest przyjemne, np. gotowanie dla taty, pocieszanie płaczącego brata, opieka nad zwierzątkiem.
- Zachować spokój w trudnych sytuacjach, czasami ignorować pewne zachowania, np. krzyk – spokój jest zaraźliwy, gdy ma się do czynienia z niezadowolonym dzieckiem.

- Pozwolić dziecku ponieść odpowiedzialność, np. kiedy zabierze zabawkę z przedszkola czy szkoły, wytłumaczyć dlaczego nie może tak postępować i dopilnować, żeby ją oddało i przeprosiło właściciela.
- Kiedy dziecko w niewłaściwy sposób próbuje zwrócić na siebie uwagę, stosować technikę „czasu na zastanowienie”, np. Gdy robisz (powiedz co), tracisz okazję do zabawy. Przykro mi, że mnie okłamałeś. Teraz masz czas na zastanowienie, czy takie zachowanie jest w porządku.
- Nie reagować przesadnie, np. kiedy dziecko kłamie lub używa obraźliwych określeń. Zastraszanie czy wpędzanie w poczucie winy może tylko zwiększyć problem. Nieadekwatna reakcja zmusza dziecko do dalszego oszukiwania, aby uniknąć rodzicielskiego gniewu.
- Nie przyklejać dziecku negatywnych etykietek, które działają jak samospełniająca się przepowiednia. Dziecko, które często słyszy, że jest „niedobre”, „złe”, że jest „kłamczuchem”, uwierzy, że to, co robi, składa się na to, kim jest. Zapewniać dziecko, że kocha się je bezwarunkowo, ale nie zaakceptuje się niektórych jego zachowań.
- Nie odbierać zachowania dziecka osobiście, np. że robi to specjalnie, żeby zdenerwować rodzica. Zamiast karać dziecko za odmawianie wykonania poleceń, lepiej w pozytywny sposób zachęcać je do współpracy (bez przekupstwa) i uczyć, jak należy robić różne rzeczy.
- Nie mówić / nie krzyczeć do dziecka z odległości – rozmawiać z nim twarzą w twarz, nawiązując kontakt wzrokowy. Rodzic pokazuje tym samym, że je szanuje i wymaga tego samego.
- Próbować zrozumieć, dlaczego dziecko zachowuje się w taki sposób. Przemyśleć, czy za niewłaściwym zachowaniem nie kryją się jego problemy, np. niepewność, lęk przed oceną rówieśników, odreagowywanie emocji.
- Pamiętać, że wszystkie dzieci od czasu do czasu zachowują się źle, nie tylko ich dziecko.